

WIJ ZIJN BOUWERS

Pieter Hoekstra

'Ik ben Pieter, geboren als timmermanszoon, zoon van Germen. Ik ben een bouwer en heb bij de bouw van een huis vaker elke steen, elke balk en plank door mijn handen laten gaan. Ik ben Pieter, kleinzoon van Pieter de timmerman. Volgens de overlevering nazaat in de 37ste generatie van Gosse Forteman van Almenum, die samen met zijn eigen volkje in het jaar des Heren 777 op zijn terp de eerste kerk in Friesland bouwde.'

Voor een theoloog is dit een goede referentie, althans voor wie de timmermanszoon uit Nazareth vandaag de dag nog bekend is. Een enkeling vindt zo'n introductie aanmatigend. Ik leg dan graag uit dat ik mezelf niet het vakmanschap van de timmerman kan aanmerken. Zelfs al heb ik met mijn bedrijf bouwopdrachten aangenomen en uitgevoerd, ik blijf vooral de zoon van een timmerman. Schouder aan schouder bouwde ik met de timmerlui mee, maar ieder zijn vak.

Ik bleef niet heel lang een timmermanszoon. Mijn vaders ambitie reikte verder. Via Rijkswaterstaat werd hij uiteindelijk technisch ambtenaar bij een grote gemeente. Zo raakten wij als tieners in de jaren '70 uit zijn verhalen al bekend met de mores die gangbaar waren in de wereld van de bouw en projectontwikkeling. Aanbesteding bleek een tactisch spel met eigen en ongeschreven regels, onderlinge verdeelsleutels en met uitsluiting van buitenstaanders.

Jaren later zou men in Den Haag spreken over de bouwfraude. Nu wordt een enkeling gepakt voor bonnetjes om vervolgens publiekelijk aan de schandpaal te worden genageld. Een verstandig mens noemde dit symptoombestrijding in een ontspoorde cultuur.

Vroeger en nu willen verreweg de meeste bouwers hard werken aan een mooi bedrijf en trots zijn op wat er uit hun handen komt. Ik ben niet scherp genoeg, want dat willen immers alle bouwers! Zij die dat niet willen verdienen namelijk de naam bouwers niet. En om hen slopers te noemen is ook onterecht, want daarmee beledigen we een andere eerbare beroepsgroep; de afbraak is overigens een branche die steeds belangrijker wordt met steeds meer leegstaande kantoren...

Het is heel moeilijk om in de diepgewortelde moraal van een bedrijfstak als de bouw en de onroerend goed sector een andere cultuur te ontwikkelen. Deze kan niet opgelegd worden van buitenaf en zeker niet worden afgedwongen vanuit de politiek of justitie. Incidenten kunnen worden bestraft en voorbeelden gesteld. Een werkelijke verandering kan alleen van binnenuit komen. Help als samenleving de bouwers, die hard willen werken voor een mooi bedrijf, om er trots op te zijn wat ze met hun handen neerzetten. En nee, daar worden wegen en huizen niet duurder van. Ik durf mijn hand er voor in het vuur te steken – per saldo gaat het minder kosten en meer opleveren.